

Predikotankar inför Såningsmannens kollektivsöndag 21.4.2024

Om jag skulle börja en predikan i Hawassa, här i vår etiopiska hemstad, så skulle jag antagligen inleda med de amhariska orden "*Salam lenante jahun*" – dvs. "Frid vare med er". Det var ju med de orden som Jesus efter uppståndelsen hälsade sina lärjungar enligt evangelisten Johannes. Jesus hälsade så, både när Tomas inte var med och när han fick vara med en vecka senare.

Frid vare med dig! Det säger Jesus till oss idag – både på amhariska och på svenska. För cirka två månader sedan passerade vi två-årsdagen (24.2.2024) för någonting som ingen av oss hade trott skulle kunna hända i dagens Europa. I Finland är vi synnerligen medvetna om vad man genomgår i Ukraina. Vi får komma ihåg landet och dess ledare i förbön.

Man kan ju undra vad *Guds frid* betyder i det sammanhanget. För en tid sedan intervjuade Anna-Lena Laurén en ukrainsk kvinna, som hade fått lida mycket under det pågående kriget. När kvinnan berättade om hur hennes tro har hjälpt henne, började Laurén gråta. Guds frid övergår vårt förstånd – det är mer än en känsla.

I Joh. 14:27 läser vi Jesu ord: "Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet". Under vilka *omständigheter* är det då som Jesus talar i Joh. 14 när han inleder med "Känn ingen oro. Tro på Gud och tro på mig"? Tiden för de här orden är ju mycket speciell.

De sägs inom ramen för Jesu avskedstal till lärjungarna. Endast någon dag före hans lidande och död. Tidigare, i Joh. 13, har vi fått veta att lärjungarna tycks ha blivit oroliga. Jesus sade i Joh. 13:33: "Ännu en kort tid är jag hos er, mina barn. Ni kommer att söka efter mig, och jag säger nu till er vad jag sade till judarna: Dit jag går kan ni inte komma." Här blev både Petrus och Tomas oroliga.

Jesus visste förstås vad han talade om. Att inte känna någon oro. För han visste verkligen vad motsatsen var. Han hade själv varit djupt oroad. Nya testamentet har ett speciellt ord för det här: *tarassoo*. Det kan översättas med att "vara oroad", "vara upprörd", "vara i ångest". En annan betydelse är också "förvirring" men den betydelsen är inte lika aktuell här. Å andra sidan kan man nog tänka sig att en ångestfylld människa också kan vara förvirrad. Vi ska se på tre ställen där det här speciella ordet använts.

I Joh. 11:33 läser vi, "När Jesus såg hur hon (Maria) grät och hur judarna som hade följt med henne också grät blev han upprörd och skakad i sitt innersta." Det här hände i samband med att Lasaros hade dött. Senare läser vi i Joh. 12:27, "Nu är min själ fylld av oro. Skall jag be: Fader, rädda mig undan denna stund? Nej, det är just för denna stund jag har kommit". I det här sammanhanget talade Jesus om sin förestående död. Det tredje ställe med samma ord hittar vi i Joh. 13:21: "När Jesus hade sagt detta skakades han i sitt innersta och vittnade: »Sannerligen, jag säger er: en av er kommer att förråda mig". Den här vändan berodde alltså på Jesu smärta över Judas, som skulle förråda honom en kort tid senare.

Med det här som bakgrund, förkunnar Jesus frid, sitt djupgående *shalom*. Den friden som vi inte kan förstå. Den friden som vi får ta emot. Det är han som kommer att bära det tunga. Det är han som

kommer att gå genom det hemska. Därför kan han säga till Petrus, till Tomas och till dig och mig: "Oroa dig inte. För det har jag gjort. Och mycket mera därtill." Det är i det här sammanhanget som vi får läsa Jesu berömda ord: "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig." Det är där den riktiga friden finns att hämta.

Magnus Riska
Hawassa, Etiopien